

ОТОРИНОЛАРИНГОЛОГІЯ**ОРГАН СЛУХУ ПРИ COVID-19**

Кіцера Ол. Ол.
м. Львів, Україна

COVID-19 супроводжується респіраторними симптомами з боку дихальних шляхів. До симптомів COVID-19 раніше відносили утруднення носового дихання, гіпосмію, біль в горлі. Становить інтерес вивчення впливу SARS-CoV-2 на орган слуху, адже наукових даних на сьогодні є мало. Коронавірус здатний проникати в нервову тканину і пошкоджувати нейрони, що веде до порушення функціонування органів чуття. Найпоширенішим наслідком є втрата нюху та смаку. Однак можливе також погіршення слуху і навіть глухота.

Пацієнти, що заразилися коронавірусом, можуть відчувати шум у вухах і в подальшому втратити слух. Навіть при безсимптомному перебігу хвороби, відзначено шкідливу дію вірусу на зовнішні волоскові клітини органу Корті. Однак, втрата нюху, смаку і слуху не є обов'язковими клінічними проявами коронавірусної інфекції.

Наше дослідження методом добровільного анкетування 690 хворих показало, що скарги на вушний шум пред'являли 10,1 % досліджених, а на зниження слуху – 3,8 %.

Аудиометричне дослідження проводилось хворим, які перенесли коронавірусну інфекцію, в період 1...4 місяці після видужання, і мали прояви з боку органу слуху: вушний шум, закладання вуха, зниження слуху.

Обстеження показало нормальні дані у 32 %, сенсоневральне однобічне чи двобічне зниження слуху – у 56 %, комбіноване зниження слуху – у 12 %. Зниження слуху за даними аудіометрії було в межах 25...50 дБ середньої величини порогів сприйняття.

При імпедансометрії тип тимпанограми А зареєстровано у 88 % пацієнтів, тип С – у 11 %, тип В – у 1 %. Однак дослідження барофункції слухової труби виявило її дисфункцію у 76 % випадків.

Отже, погіршення слуху та інші прояви патології вуха є досить частою знахідкою при COVID-19, як одне з ускладнень, а можливо, проявів цієї недуги. Необхідно продовжити дослідження з метою розробки правильної діагностично-лікувальної і профілактичної тактики.

ЛАБОРАТОРНА ДІАГНОСТИКА ГОСТРОЇ ТА ХРОНІЧНОЇ ПАТОЛОГІЇ НОСА ТА ПРИНОСОВИХ ПАЗУХ

Крук М. М.
м. Львів, Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького

Патологія носа та принососових пазух займає одне з провідних місць серед захворювань ЛОР-органів, актуальним є своєчасна та достовірна діагностика патологічних процесів. Одним з найбільш ґрунтовних і сучасних керівництв з діагностики гострої та хронічної патології носа та принососових пазух є EPOS (European Position Paper on Rhinosinusitis and Nasal Polyps) 2020 року. Лабораторні центри з новітнім обладнанням можуть допомогти в проведенні дообстежень.

Згідно EPOS 2020 гострі риносинусити поділяються на вірусні, поствірусні та бактерійні. Донедавна гострий вірусний риносинусит не потребував додаткової лабораторної діагностики, проте пандемія COVID-19 внесла свої корективи. За наказом МОЗ України, що періодично оновлюється, хворі з підозрою на COVID-19 або ознаками інших ГРВІ (перебіг яких, як правило, відбувається по типу гострого вірусного риносинуситу), мають проходити скринінгове обстеження на визначення антигену SARS-CoV-2 з використанням швидких тестів на визначення антигену SARS-CoV-2 або виявлення РНК SARS-CoV-2 з використанням методу ПЛІР. Із додаткових обстежень хворих на COVID-19 важливим параметром є NLR (Neutrophil to Lymphocyte ratio) для прогнозування і управління ризиками захворювання. У діагностиці гострого бактерійного риносинуситу однією з п'яти ймовірних ознак є підвищення ШОЕ та/або концентрації С-реактивного білка в сироватці крові. CRP (C-reactive protein) є одним із ранніх маркерів ураження тканин, при бактерійному процесі його значення можуть перевищувати 100 мг/л вже через 12–18 годин. До маркерів бактерійних інфекцій також відноситься прокальцитонін, що був рекомендований FDA (2016 р.) як для тяжких, так і для стабільних хворих з респіраторними інфекціями. Новим чутливим маркером запалення за даними А. Havelka зі співавторів.